

Η εμβληματική «Πόλη» του Σπύρου Πλασκοβίτη (1917-2000), του ακέραιου δικαστή με την έντονη αντιδικτατορική δράση που μοίρασε τη ζωή του ανάμεσα στην πολιτική και τη γραφή. Η «Πόλη», μολοντί δεν κατονομάζεται, δεν είναι άλλη από τη γενέτειρά του, την Κέρκυρα, κι η πλοκή του βιβλίου, τοποθετημένη στα χρόνια του '30, επικεντρώνεται στον αθέμιτο έρωτα ανάμεσα σε μια έφηβη και τον κηδεμόνα της, έναν ιδεαλιστή ιερέα, μιλώντας ουσιαστικά για έναν κόσμο καταπιεσμένο από ένοχα αισθήματα κι ανταγωνιστικά συμφέροντα που προμηνύουν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στα πλαίσια μιας αμετακίνητης ακόμη επαρχιακής ζωής.

<http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=287129>

Βιογραφικό Σημείωμα

ΣΠΥΡΟΣ ΠΛΑΣΚΟΒΙΤΗΣ (1917-2000)

Ο Σπύρος Πλασκοβίτης (πραγματικό όνομα Σπύρος Πλασκασοβίτης) γεννήθηκε στην Κέρκυρα, γιος του αξιωματικού Ηλία Πλασκασοβίτη και της Αλεξάνδρας Καββαδία. Τα μαθητικά και πρώτα γυμνασιακά του χρόνια ως το 1931, οπότε μετακόμισε με την οικογένειά του στην Αθήνα, τα πέρασε στην Κέρκυρα. Στην Αθήνα τέλειωσε το Γυμνάσιο. Σπούδασε νομικά στο πανεπιστήμιο Αθηνών (αποφοίτησε το 1939) και φιλοσοφία του Δικαίου στο πανεπιστήμιο του Παρισιού (1963). Εργάστηκε υπάλληλος στο Υπουργείο Συγκοινωνιών, όπου παρέμεινε ως το 1951, με διακοπή κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, οπότε εξαναγκάστηκε σε παραίτηση. Από το 1946 ως το 1948 υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία στην Ανωτάτη Στρατιωτική Διοίκηση Αθηνών και το Α΄ Σώμα Στρατού. Το 1951 διορίστηκε στο Συμβούλιο Επικρατείας με το βαθμό του εισηγητή και το 1959 έγινε πάρεδρος, θέση την οποία διατήρησε ως το 1968, οπότε απομακρύνθηκε από το δικτατορικό καθεστώς του Παπαδόπουλου, εξορίστηκε στην Κάσο και καταδικάστηκε από το Έκτακτο Στρατοδικείο Αθηνών σε πενταετή φυλάκιση, λόγω της συμμετοχής του στην αντιστασιακή οργάνωση Δημοκρατική Άμυνα. Βασανίστηκε στην Ασφάλεια και τις φυλακές Αβέρωφ, Αίγινας και Κορυδαλλού και αποφυλακίστηκε κατά την αμνηστία του 1973. Μετά τη μεταπολίτευση επέστρεψε στο Συμβούλιο Επικρατείας όπου παρέμεινε στη ως το 1977, οπότε παραιτήθηκε λόγω της αθώωσης των υπαιτίων στρατηγών για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Από το 1977 ξεκίνησε η πολιτική του σταδιοδρομία. Εκλέχτηκε βουλευτής επικρατείας με το ΠΑΣΟΚ (1977), ευρωβουλευτής (1981), κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του κόμματος (1981), εκλεγμένος αντιπρόεδρος του προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Προεδρείου της Σοσιαλιστικής Ομάδας (1984-1986). Στη λογοτεχνία πρωτοεμφανίστηκε από τις στήλες του περιοδικού Διάπλασις των παιδών (1929-1933) με το ψευδώνυμο Λευκάτας. Το 1948 δημοσίευσε το διήγημα Τα στερνά στη Νέα Εστία. Ακολούθησαν δημοσιεύσεις αφηγηματικών και δοκιμιακών έργων του σε περιοδικά όπως τα Φιλολογική Πρωτοχρονιά, Νέα Πορεία, Το περιοδικό μας, Ευθύνη, Η

συνέχεια, Η λέξη, Εποχές, ενώ κατά τη διάρκεια της δικτατορίας πήρε μέρος επίσης στις αντιστασιακές εκδόσεις Δεκαοχτώ Κείμενα και Νέα Κείμενα. Τιμήθηκε με το Β΄ κρατικό βραβείο διηγήματος (1956), το βραβείο της Ομάδας των 12 (1961) και το Α΄ κρατικό βραβείο μυθιστορήματος (1980). Έργα του μεταφράστηκαν σε πολλές ξένες γλώσσες. Ο Σπύρος Πλασκοβίτης τοποθετείται στους μεταπολεμικούς έλληνες πεζογράφους. Το έργο του κινείται στα πλαίσια του ποιητικού ρεαλισμού, με συχνή χρήση της τεχνικής της αναγωγής αντικειμένων, καταστάσεων ή προσώπων σε συμβολικό επίπεδο και της συνακόλουθης τοποθέτησής τους στο επίκεντρο της δράσης και της εξέλιξης της πλοκής. Γενικότερα ο Πλασκοβίτης αναπλάθει τη δική του αντίληψη της πραγματικότητας, φιλτράροντάς την μέσω της επαγρυπνούσας συνείδησης και σκέψης του και προβάλλοντας με έμμεσο αλλά σαφή τρόπο την αγωνία και τον προβληματισμό του για το μέλλον του κόσμου και της θέσης του σύγχρονου ανθρώπου στα πλαίσιά του.

1. Για περισσότερα βιογραφικά στοιχεία του Σπύρου Πλασκοβίτη βλ. Γιαλουράκης Μανώλης, «Πλασκοβίτης Σπύρος», Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας¹¹. Αθήνα, Χάρη Πάτση, χ.χ., Ζήρας Αλεξ., «Πλασκοβίτης Σπύρος», Παγκόσμιο Βιογραφικό Λεξικό⁸. Αθήνα, Εκδοτική Αθηνών, 1988, Στεργιόπουλος Κώστας, «Σπύρος Πλασκοβίτης», Η μεταπολεμική λογοτεχνία · Από τον πόλεμο του '40 ως τη δικτατορία του '67στ', σ.258-291. Αθήνα, Σοκόλης, 1988 και «Συνομιλία με τον συγγραφέα» (συνέντευξη του Σπύρου Πλασκοβίτη), Ελί-τροχος³, Φθινόπωρο 1994, σ.92-104.

Εργογραφία

(πρώτες αυτοτελείς εκδόσεις)

Ι.Νουβέλες- Διηγήματα

- Το γυμνό δέντρο. Αθήνα, Μαυρίδης, 1952.
- Η θύελλα και το φανάρι. Αθήνα, Εστία, 1955 (και β΄ έκδοση, αναθεωρημένη και συμπληρωμένη με το διήγημα Ιστορία μιας παράλογης νύχτας, 1978).
- Οι γονατισμένοι. Αθήνα, Φέξης, 1964 (και έκδοση β΄, αναθεωρημένη και συμπληρωμένη με το Ραντάρ, Αθήνα, Πλειάς, 1975).
- Το συρματοπλεγμα. Αθήνα, Πλειάς, 1974.
- Το τρελό επεισόδιο. Αθήνα, Κέδρος, 1984.
- Το πουκάμισο του καθηγητή. Αθήνα, Κέδρος, 1994.

II. Μυθιστορήματα

- Το φράγμα. Αθήνα, Εστία, 1960.
- Η πόλη. Αθήνα, Κέδρος, 1979.
- Η κυρία της βιτρίνας. Αθήνα, Κέδρος, 1990.
- Η άλλη καρδιά · Μυθιστόρημα. Αθήνα, Κέδρος, 1995.

III. Δοκίμια

- Η πεζογραφία του ήθους και άλλα δοκίμια Α΄. Αθήνα, Κέδρος, 1986.
- Γραφές και συναντήσεις· Δοκίμια και άλλα. Αθήνα, Καστανιώτης, 1998.

<http://www.ekebi.gr/frontoffice/portal.asp?cpage=NODE&cnode=461&t=340>